Oriol Canosa Masllorens

Oriol Canosa (Tarragona, 1975) és autor de literatura infantil i juvenil. També és llibreter a Pebre Negre, una llibreria del barri del Clot de Barcelona especialitzada en llibres infantils i gastronòmics.

1. Faig aquesta feina perquè...

M'agrada. Suposo que és una resposta una mica òbvia, però si d'entrada no m'agradés no tindria gaire sentit que m'hi dediqués. Sobretot tenint en compte que bàsicament escric literatura infantil i juvenil, un camp no apte per a gent torturada ni avorrida. I és que les coses, si no les fas amb una mica de passió... bé, suposo que també acaben sortint, però no t'ho passes tan bé!

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

Inacabada. De fet, tot just m'hi acabo de posar. I que duri, que quan l'acabi voldrà dir que ja sóc al forat!

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

A la biblioteca pública d'Olot (l'antiga eh?, que ja tinc una edat). Recordo que sempre que hi anava em perdia i acabava donant voltes i més voltes abans d'arribar-hi. Sabeu, no conec ningú més capaç de perdre's en una ciutat com Olot...

4. Penso que les biblioteques són...

Un lloc fantàstic per a passar-hi la tarda. Jo fa molts anys que hi vaig cada dia unes hores i us podria fer un llistat amb les meves preferides. Però no el faré, que encara em prendríeu el lloc.

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Precisament a la biblioteca d'Olot em vaig enamorar bojament d'un llibre: el Manual de la bruixa, de Malcolm Bird. Ai, els amors d'infància! Naturalment, després de llegir-lo més de cent vegades vaig demanar als pares que me'l compressin. I llavors va ser quan vaig sentir per primera vegada una paraula que em marcaria especialment per la resta de la meva vida: "descatalogat". En aquell moment vaig entendre que si no fos per les biblioteques, milers de llibres i de documents serien introbables. I sé el que em dic, perquè he fet de llibreter una pila d'anys.

6. Llegir és recomanable per...

No m'atreveixo a dir que és indispensable per viure, perquè mireu els indis tapietés: no saben llegir i se'ls veu ben feliços. I, sovint, més savis que nosaltres i tot. Però m'agrada tant!

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

Crec que així, amb aquestes preguntes, està bé!

Data de l'entrevista: 2015-10-07